

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

ДРС відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання видачі (відмови у видачі, припинення дії) дозволу на ввезення та розповсюдження видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора» (далі – проєкт постанови), а також документи, що надані до нього листом Державного комітету телебачення і радіомовлення України від 16.02.2024 № 490/24/12.

За результатами проведеного аналізу проєкту постанови та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проєктом постанови, згідно з преамбулою, пропонується відповідно до частини п'ятої статті 28¹ Закону України «Про видавничу справу», зокрема, затвердити Порядок видачі (відмови у видачі, припинення дії) дозволу на ввезення та розповсюдження видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора» (далі – проєкт Порядку).

При цьому, відповідно до пункту 3 проєкту постанови Державній митній службі необхідно з урахуванням інформаційних потреб Державного комітету телебачення і радіомовлення *розробити спеціальний програмно-інформаційний комплекс* для забезпечення взаємодії органів під час здійснення контролю за ввезенням видавничої продукції відповідно до Порядку, затвердженого цією постановою.

Відповідно до пункту 4 проєкту постанови, вона набирає чинності через 30 днів з дня її опублікування.

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 86 від 22.03.2024

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D040000088690000BAEF0100

Дійсний: з 13.06.2023 14:27:07 по 13.06.2024 14:27:07

Разом з тим, по тексту проєкту Порядку (зокрема, абзац другий пункту 8 проєкту) йдеться про використання *спеціального програмно-інформаційного комплексу*, як вже створеного та функціонуючого.

Отже, на момент набрання чинності проєктом постанови *співпадають у часі розробка та функціонування спеціального програмно-інформаційного комплексу* для забезпечення взаємодії органів під час здійснення контролю за ввезенням видавничої продукції.

Відповідно до абзацу першого пункту 5 проєкту Порядку після отримання заяви та інших документів, необхідних для видачі дозволу, Держкомтелерадіо перевіряє повноту, правильність їх оформлення та передає такі документи експертній раді Держкомтелерадіо для проведення перевірки змісту видавничої продукції на її відповідність Критеріям оцінювання видавничої продукції, що дозволена до ввезення та розповсюдження на території України, затвердженим *наказом Держкомтелерадіо від 04 вересня 2023 року № 51, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 20 вересня 2023 року за № 1660/40716.*

Враховуючи вимоги до нормопроектувальної техніки, в проєкті постанови не доцільно робити посилання на підзаконний акт розпорядчого характеру з зазначенням реквізитів для його ідентифікації.

Абзацом першим пукнут 8 проєкту Порядку передбачено, що у день прийняття рішення про видачу (відмову у видачі) дозволу вносяться відповідні *записи до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань та Реєстру видавничої продукції*, випущеної у світ державною мовою держави-агресора, що дозволена до ввезення та розповсюдження на території України.

Слід зазначити, що Законом України від 26.11.2015 № 835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» були внесені зміни до статті 4¹ Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» в частині наповнення Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі – ЄДР) записами про переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Проте, на сьогодні не розроблено та не впроваджено програмне забезпечення з функцією запису до ЄДР відомостей про документи дозвільного характеру.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему) встановлено, що *виключно законами*, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, *встановлюються*: необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган,

уповноважений видавати документ дозвільного характеру; платність або безоплатність видачі (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру; строк видачі документа дозвільного характеру або відмови у його видачі; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності; перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

З огляду на зазначене, виключно *на рівні закону*, а не *постанови Уряду* повинні визначатися процедура видачі (відмови у видачі, анулювання) документа дозвільного характеру.

Проте, проєкт Порядку містить положення, які повинні бути закріплені на рівні відповідного закону та не є його предметом, зокрема, щодо переліку документів, які суб'єкт господарювання подає для отримання дозволу (пункт 4 проєкту Порядку); строку видачі (надання відмови у видачі) дозволу (пункт 6 проєкту Порядку); підстав для відмови у видачі дозволу (пункт 7 проєкту Порядку).

При цьому, проєкт Порядку в більшій мірі дублює статтю 28¹ Закону України «Про видавничу справу», яка регулює порядок виготовлення та розповсюдження видавничої продукції, а саме містить основні вимоги до дозвільної системи у сфері господарської діяльності щодо дозволу на ввезення та розповсюдження видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора.

Крім того, передчасним є застосування в проєкті Порядку понять «припинення дії дозволу» (зокрема, пункти 2, 11 та 12 проєкту Порядку) та «залишення заяви без руху» (пункт 10 проєкту Порядку).

Відповідні процедури запроваджуються Законом України «Про адміністративну процедуру», який набрав чинності 15.12.2023, але спеціальне законодавство, а саме, Закон України «Про видавничу справу», не приведене у відповідність до зазначеного Закону та не передбачає відповідних процедур.

Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» затверджений Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності (далі – Перелік), який містить *дозвіл на ввезення на митну територію України та розповсюдження в Україні видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора* (пункт 154).

Разом з цим, відповідно до частини четвертої статті 28¹ Закону України «Про видавничу справу» центральний орган виконавчої влади, що бере участь у забезпеченні формування та реалізує державну політику у видавничій сфері, забезпечує реалізацію цього Закону шляхом видачі (відмови у видачі,

анулювання) дозволу на ввезення та розповсюдження видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора.

А отже, назва відповідного дозволу в редакціях Закону України «Про видавничу справу» та проєкту постанови не узгоджується з пунктом 154 Переліку.

Враховуючи зазначене, звертаємо увагу розробника проєкту постанови на необхідність узгодження між собою пункту 154 Переліку та Закону України «Про видавничу справу» в частині назви дозволу.

Крім того, засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Відповідно до вимог статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проєкту акта (далі – АРВ).

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проєкту постанови не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ до проєкту постанови розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських відносин, щодо якого склалась проблема. Разом з тим, при визначені проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише текстовим описом проблеми. При цьому, не наведено жодних статистичних даних або інших інформаційно-доказових матеріалів, які б доводили наявність проблеми, та дозволяли оцінити її масштаб та характер впливу.

У зв'язку з цим, розділ I АРВ необхідно привести у відповідність до вимог Методики.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ необхідно чітко визначити цілі державного регулювання, що мають бути безпосередньо пов'язані із розв'язанням проблеми.

Проте задекларована розробником ціль державного регулювання є абстрактною та не вимірювальною. Зокрема, не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги обраного способу.

Однак визначена розробником альтернатива 1 «Збереження чинного регулювання» взагалі не проаналізована, а лише формально зазначено, що відсутній механізм отримання дозволу на ввезення та розповсюдження видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора.

Також, під час опрацювання таблиць «Оцінка впливу на сфері інтересів держави», «Оцінка впливу на сферу інтересів громадян» та «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» встановлено, що розробником за альтернативами 1 та 2 зазначено про відсутність будь-яких витрат.

Разом з тим, пунктом 2 проекту постанови Державній митній службі необхідно з урахуванням інформаційних потреб Державного комітету телебачення і радіомовлення *розробити спеціальний програмно-інформаційний комплекс* для забезпечення взаємодії органів під час здійснення контролю за ввезенням видавничої продукції.

Інформуємо, що аналіз вигод та витрат показує соціальну та економічну доцільність запропонованого регулювання, допомагає оцінити вплив, який може мати регуляторний акт на інтереси різних груп (держави, суб'єкти господарювання, громадяни).

Підсумовуючи викладене, вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Розділ VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ має містити проведені розрахунки витрат на запровадження запропонованого державного регулювання згідно з додатком 4 до Методики.

Проте розробником не здійснено розрахунків витрат згідно з додатком 4 до Методики «Бюджетні витрати», що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів держави та суб'єктів господарювання, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, доцільності, адекватності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону, статті 5 Закону щодо недопущення прийняття 8 регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акт та статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», ДРС

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання видачі (відмови у видачі, припинення дії) дозволу на ввезення та розповсюдження видавничої продукції, випущеної у світ державною мовою держави-агресора».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР